

handen in een geflagen, het biddend oog naar den Hemel slaan, gewisfelijk met geen ander oogmerk, dan om den GOD ZIJNER VADE-REN de hulde zijnes harten toe te wijden, voor de ongeveinsde blijken van Liefde, Hoogachting en Onderwerping van de Ingezetenen dezer groote Stad, waar in, in vroeger dagen, en bijzonder voor en naa het rampzalig jaar 1795, door zoo velen aan het DOORLUCHTIG HUIS VAN ORANJE veele onaangenaamheden en bitterheden zijn aangedaan. En wie, die geen vreemdeling in 's Lands Gefchiedenissen is, moet deze zielsgesteldheid van den uitmuntenden Vorst niet als zeer natuurlijk en gepast aanmerken? Hoe dit zij, met eenen fatigen tred, en onder het onophoudelijk gejuich der in reijen geschaarde menigte, en verdere aanschouwers in de opgepropte huizen, die door de Vorst op de minzaamste wijze begroet werden, reedt de trein langs den *Haarlemmerdijk*, over de *Heerenmarkt*, en de Westzijde van de *Heerengraft*, langs het *Koningsplein*, den *Heiligen Weg* en de *Kalverstraat*, tot voor het wereldberoemde *Raadhuis*, (het welk tot zielsverdriet van elken regtschapen *Amsterdammer*, ten jare 1808 der Stad en Burge-
rij,

rij, door eene magtspreuk ontvreemd, en in een Paleis herfchapeu was, doch nu na weinige uuren, door Z. K. H. aan de Stad terug gegeven werd,) alwaar Hoogstdezelve, onder het bewijzen der hoogste honneurs van de Paradeerende Gewapende Burgermacht, het speelen der Klokken, en een heerlijk Veldmuzijk, het rijdtuig verliet, en dat prachtig gebouw binnen tradt. Hier verwelkoomt door eene Commissie van den Provisioneelen Raad, die door de Vorst met eene regt Vaderlandsche Taal, die de zuivere gevoelens des harten ademde, op eene gepaste en minzaamste wijze beantwoord werd, vertoonde Hoogstdezelve zich wel draa aan het reikhalzend, en in ontelbaare menigte saamgevloede Volk, op het Balcon: en naa eenige oogenblikken aan het ten hemel steigend gejuich van *Hoezee! Leve onzen beminnden Souverain! Oranje boyen!* enz. bot gevierd te hebben, werd hetzelfde op eenen gegeven wenk, vervangen door eene achtbare en aandoenlijke stilte, ten einde aan te hooren de uitmuntende Proclamatie van de *Commissarissen Generaal van het Algemeen Bestuur dezès Lands*, waar in zij onder anderen zich met betrekking tot den Welbeminden Vorst, dus opmerkelijk uitdrukten: „ *Het is geen WIL-*

„LEM DE VIDE, welke het Nederlandsche
 „Volk heeft terug gevraagd, zonder te
 „weeten, wat het eigenlijk te hopen of te
 „verwachten had. Het is WILLEM DE
 „EERSTE, die, als SOUVERAIN VORST,
 „naar den wensch der Nederlanderen, on-
 „der het volk optreedt, hetwelk eenmaal
 „door een andere WILLEM DE EERSTE,
 „aan de slavernij eener schandelijke bui-
 „tenlandsche overheersching ontrukkt werd.”
 Sluitende met deze voor alle nog eenigermate
 bezwaarde gemoederen, zoo bemoedigende
 verzekering: „De groote gebeuren is vol-
 „eindigd! Nedorland is vrij! en WILLEM
 „DE EERSTE SOUVERAIN VORST van
 „dat VRIJE NEDERLAND!” waarop zich
 het gejuich des volks hooren liet, en het veid-
 muzijk het voor meer dan Twee Eeuwen reeds
 bekende WILHELMUS VAN NASSAUWEN
 aanhief, waarop de nu plechtig verklaarden
 SOUVERAIN naa veele buigingen het Balcon
 verliet, en naa eene kleine tuschenpozing au-
 dientie verleende aan de inmiddels op het
 Raadhuis bij een gekomene Commissien van
 onderscheidene Collegien van Bewind, van de
 Geestelijkheid der onderscheidene Christelijke
 Kerkgemeenten, der Gewapende Burgermacht,
 &c.,

&c., die allen in treffende aanspraken de ge-
 voelens van hunne harten, en die van hun
 uit wiens naam zij het woord voerden, op
 eene onbewimpelde wijze te kennen gaven,
 welken door den Vorst op de minzaamste,
 gepaste, en doelmatigste wijze beantwoord
 werden.

De opgenoemde Plegtigheden geëindigd
 zijnde, plaatsten zich den nieuwen en wetti-
 gen SOUVERAIN met den *Grootbritanni-*
schen Gezant CLARENTRY, en eenige an-
 dere aanzienlijke Heeren aan Tafel, tot het
 houden eener maaltijd. Deze spoedig afgelopen
 zijnde, verschafte zulks aan den Vorst en het
 hooge Gezelschap eene gelegenheid, om zich
 voor een korte poos naar den *Schouwburg* te
 begeven, alwaar reeds een geheel nieuw ge-
 bouwde *Vorstelijke Loge*, in plaats van die
 welke bevorens door den afgezworen Volks-
 verdrukker was beslagen, (doch die reeds op
 den 15 *November* was weggeruimd) in orde
 was gebracht. Laat ik U, alvorens te melden
 wat in dat luistervol gebouw gebeurde, opge-
 ven een en andere bijzonderheden op dien
 gedenkwaardigen dag waargenomen.

Hoe kort de tijd ook was, die 'er verliep
 tuschen des Vorsten aankomst in het Vader-
 land,